Բ. ՏԱՐԻ Թիւ 461 ՁՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 17 ՅՈՒԼԻՍ 1885 (Ն. Տ.) 29 ՅՈՒԼԻՍ 1885 17 ՇԵՎՎԱԼ 1302

40 ՓԱՐԱ.

ԳԱՅՏԱՆԻՔ

Ծանուցման տող մէկ անգամի համար 3 դուռուշ։ երկու անգամի համար 2 դուռուշ է։ աւելի անգամներու համար զեղչ սահմանուած կը լինայ։

Նամակ կամ որ և իցէ գրութիւն պէտք է ուղղել «Առն. խմբագրութիւն ԱՐԵՒԵԼՔԻ օրագրի» Գալաթիա, Նորատունկեան խան։

Les annonces sont reçues à l'EASTERN AGENCY, Karakeuy, Déirmén han

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

1 Թուով	համար	Տարեկան գնհկան արժէք	200
»	»	Վեցամսեայ » »	100
»	»	Եռամսեայ » »	50
Գաւառաց համար և տեղական թղթատարով տարեկան		»	240
Գաւառաց համար և տեղական թղ. տարով վեցամսեայ		» »	120
Օտար երկիրներ	Տարեկան	ֆրանք	56
»	Վեցամսեայ	»	28

Գործ ղրկուած յայտնիայ ճամբու ծախքը ենթադրեալ վճարուի։
Խմբագրութեան ղրկուած ո և է նամակ կամ գրութիւն ետ չ'դարձիր։

Ծանուցմունք կընդունուին
ԻՄԴԸՐՆ ԷՃԷՆՕԻ
գործակալութեան ծեռ. ամբ, Քարաքէօյ, Տէյիրմէն խան

Ա. ՊԱՐԱՒՈՆ
ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ, 16 ՅՈՒԼԻՍ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒԻՐԵՐ

ՖՐԱՆՍԻԱ. Ըստ ընտրական նոր գրքոյկին (ցանկով քուէարկութիւն), Բարիզի և արուարձանաց մէն մի ընտրող քուէ պիտի տայ 38 երեսփոխանի Ներու քնտրութեան համար։ Այս եղբայրանց ցանկը կը պատրաստեն իւրաքանչիւր կուսակցութեան ընտրական յանձնաժողովները։ Անցեալ չարչին մէջ ի Բարիզ Ընկերվարական մանանախումբ մը գումարեցաւ, իրեն յատուկ ընտրելիներու ցանկ մը պատրաստելու և ընտրողաց հաւանութեան ներկայացնելու համար։ Պ. Բլէմանսօ ցանկին գլուխը դրուեցաւ, նաև 11 արմատական երեսփոխաններ որք Բարիզեան չորս անհներ կը ներկայացնէն արդի երեսփոխանութեան մէջ, 2 երեսփոխաններ որք յոյժ արմատական գաղափարներ ունենալով, չի յուսացուիր որ կարենան վերընտրուիլ գաւառաց մէջ, Բարիզի հարաքաղաքային Խորհրդոյն 12 անդամք, և 4 նախկին անդամք նոյն մարթնոյ, ընդ որս Հասարակապետ Պ. ժօֆրէն, Պ. Ռոչֆոռ, և 7 ուրիշ անձինք։ Պ. Պ. Պրիսո, Մրիւլէ, Ռան, Ֆրէտերիք Բասի և ուրիշ երեւելի Հանրապետական։ Ներ Ընկերվարականաց կամ Ազատականաց այս ցանկին դէմ թողուեցան։ Եթէ այս ցանկ յաղթանակէ, այսինքն եթէ ուրիշ կուսակցութեանց Բարիզի համար պատրաստած ցանկերէն աւելի քուէ ստանալով, նշանակած անձերն երեսփոխան ընտրուին, Բարիզի երեսփոխանք Բարիզի հարաքային Խորհրդոյն չափ արմատական և ընկերվարական մարմին մը պիտի կազմեն։

— Ի դիմաց չհանրապետական Պ. Ռիպոյի պատրաստած ընտրական հիմնագիրն, (այսինքն՝ այն սկզբանց յայտարարութիւնն, որուն վրայ յենլով քնտրելիք կոչումի կ'ընեն ընտրողաց վստահութեան և քուէին, խոստանալով կանադիր լինել այդ սկզբանց կիրառութեան իրենց խորհրդարանական պաշտօնավարութեան մէջ,) կը յանձնարարէ հաշտարար Հանրապետութիւն մը, որոյ կարգերուն մէջ ընդունուին ամէն կուսակցութիւնէ անձինք որ լաւ արմատրութիւններ ուզեն Հանրապետութեան համար, և հաստատուն ու յառաջդիմաբեր աշխարհավարութիւն մը, չափաւոր գաղափարներու և գործնական բարենորոգութիւններու վրայ հաստատուած։ Պ. Ռիպոյի հիմնագիրը կը պարունակէ չափաւոր սահմանադրական վերաքննութեամբ զբաղելու միջոցներ և Ընկերվարականաց ջատագոված կարծեցեալ «տեղային ինքնօրինութեան», այսինքն Հասարակապետի ծրագիրներն, որք մայրաքաղաքին մէջ բարեկարգութիւն պահպանելու անկարող պիտի ընծայիդր-կառավարութիւնը։ Պ. Ռիպօ կը պահանջէ որ կղերին թոյլ չտրուի քաղաքական գործոց միջամտել, բայց կը փափաքի որ հակակղերային մարտին վերջ մը տրուի, խաղաղութիւն հաստատուի, ամենուն աղատութիւնն յարգուի կրօնային խնդրոց մէջ, և անկեղծօրէն գործադրուի Նաբուլէոն Առաջնոյ Քննչական, կամ Վատիկանի հետ Դաշնագիրն, որ ներկայ պարագայից մէջ լաւագոյն միջոցն է ապահովելու Տէրութեան անկախութիւնն հանդէպ կղերին։ Աթոռ Տէրութեան անկախութիւնն հանդէպ կղերին, կ'ըսէ Պ. Ռիպօ, առանց դպչելու ազգային արժանապատուութեան, քաղաքական իրաւանց կամ շահուց, պարտի սակայն խոհեմ և անտեսանգետ ոգւով յառալ տարուիլ։ Ի վերջոյ, կը յանձնարարուի քաղաքերել ժողովրդային խնայողական ընկերութիւնները, Տէրութեան ծախուց մէջ խնայութիւն մտնել, և վերանքնել տրոց բաշխումը, գիւղացւոց բեռները թեթեւցնելու մտօք։ — Այս հիմնագիր ամէն Ձախաւոր Հանրապետականաց հետեւելի ուղղութիւնը կը գծէ։ Բայց Պ. Ռիպոյի հիմնագրոյն վրայ հանրապետական ամէն կուսակցութիւնք չեն կրցած համաձայնիլ։ Պ. Պ. Սբիլլէի և Ռանի ներկայացուցած խումբն, որ Արմատականութեան և Ձախաւորութեան մէջ տեղ դիրք մ'ունի, Պ. Ռիպոյի հիմնագիրն աւելի ազատական հիմնագիր մը պատրաստած է, որ առ այժմ հերձուած մը յառալ բերած է հանրապետական գըլխաւոր խմբակաց միջեւ։ Մեծագոյն խնդիրն որ զանոնք կը բաժնէ՝ Պետութեան և եկեղեցւոյ միջեւ ամէն կապակցութիւն խզելու խնդիրն է։ Այս և ուրիշ նկատմամբ կարծիքներն անչուշտ աւելի թանձրացեալ և որոշագոյն ձեւ մը պիտի ստանան քանի որ մերձենան ընդհանուր քնտրութիւնը։

—Պ. Բլէմանսօ, առաջիկայ ընտրութեանց առթիւ, կ'աշխատի ֆրանսական ժողովրդեան միաքը պատրաստել արմատական գաղափարներու ընդունելութեան։ Նախընթաց չաբաթներու մէջ երկար բանախօսութիւններ բրաւ ի Պարաւոնութեան դիմելու ամենգաղափար ի բաց մերժեց, բայց հրաւէր կարդաց Ձեղափոխականներուն՝ ձեռք ձեռքի տալով քալել Արմատականներուն հետ, մինչեւ որ իրենց ճամբաներ գտնուին։ Պ. Բլէմանսօ բարոյական քաջութեան աւելի մեծ ապացոյց մը կուտար եթէ խօսած մերժէր գործակցութիւն այն պիսի մարդոց հետ որոց ակներու նըպատակն է վեր ի վայր չրջել բնկերութիւնը։ Պ. Բլէմանսօ հերքեց նաև թէ ինք կը խորհի եղեր առաջին առթիւ ձեռնարկել վերագրաւման Ալզաս-Լոռենի, և ըսաւ թէ կը յուսայ Ֆրանսայի սոյն կորուսեալ գաւառաց վերստացումը տեսնել չնորհիւ խաղաղական կեդրոնացման և բարոյական փոխադարձ ներգործութեան Եւրոպական պետութեանց վրայ։ Պ. Բլէմանսոյի կարծեօք, համաչխարհային հետեւողը տրամաբանական դիրք կամ գոյութեան պատճառ չունին այլ եւս երկու կուսակցութիւնք միայն պէտք է կենան, Ցառաջդիմականք և Պահպանողականք, և երբ Ցառաջդիմականք ձեռնարկեն երկիրը, Պահպանողականք պէտք է վարեն գործերը, միայով միշտ Հանրապետութեան սահմանաց մէջ։ Պ. Բլէմանսոյի գաղափարը գեղեցիկ է, զինքզինքի խորհրդարանական օրինակելի դերութիւնը ֆրանսական բարուց մէջ մուծանելու հոգածութիւն մը կը ցուցնէ։ բայց դժբախտաբար, ֆրանսական Խորհրդարանը երբեք արմատականութենէ ի չափաւորութիւն չէն վերադառնար ինքնայօժար։ Բանի կ'երթան աւելի արմատական կը դառնան, մինչեւ որ «ընկերվրթեան վրկիչ» մը ուզուի ամեն կողմէ, և Դիկտատոր մը երեւան եկնելով, վեր ի վայր չրջէ ամեն հաստատութիւններ, և այնչափ երկար ժամանակ մէջ կատարած յառաջդիմութեանց հետքերը չնչէ։ Երբ Ցբրանսա Ձանձրանայ Պ. Բլէմանսոյե չի յուսացուիր սր գիմէ Պ. Ռիպոյի, այլ կը վախցուի թէ պիտի ընդունի զՊ. Ռոչֆոռ, և թո՛ղ Պ. Ռոչֆոռէ յետոյ ըրհեղե՛ղ յառնէ։

ԱՆԳԼԻԱ. Վիքտորիա Թագուհւոյն կրտսերագոյն դստեր, Պէատրիս Իշխանուհւոյն, Պուլկարիոյ Իշխանին եղբօր հետ ամուսնութիւնն անցեալ չաբաթ մէջ կատարեցաւ Ս.Անգլիա, Ուայտ կղզւոյն մէջ, և թէպետ նկարագրութիւնը տակաւին Կ. Պոլիս չհասաւ, բայց նախընթաց հրատարակութիւններէն կ'երեւէր թէ չատ մեծաշուք և ճչմարտապէս արքայավայել պիտի լինէր։ Բոլոր ծախքն —ահագին գումար մը— հայթայթած է Վիքտորիա Թագուհին։ Անգլիոյ արմատական լրագիրք ումանք, որ մեծ օրաթերթերուն չափ յարգանք և համբաւ լրատւութեամբ չեն անցներ Աբքունեաց վերաբերեալ գործերու վրայէն, այս ամուսնութեան առթիւ հետաքրքրաշարժ յայտնութիւններ կ'ընեն։ Անոնց խօսքին նայելով, Աբքունեաց բոլոր անկախ և խոշոր աեր անդամք մինչեւ վերջն հակառակեր են Պէատրիս Իշխանուհւոյն ամուսնութեան աննման գերման սպայի մը հետ, որպիսի է Իշխան Հէնրի Պաթէնպերգ։ Ա՛ն ո՛չ դրամ ունի, ո՛չ դիրք։ Գերմանական բանակին մէջ չնչաչափ մ'է տարին 100 (հարիւր) անգլ. ոսկւոյ թոշակով մը։ Այս քքն. նադատութիւներ չատ վիշտ պատճառեցին Տերուհի Թագուհւոյն, որուն սիրտն աւելի եւս խոցոտեցաւ Պերլինի Աբքունեաց բռնած ընթացքով, որ հաճախ ամէն չնդունուներ Հէնրի Իշխանին այս ամուսնութեան խորհուրդն, և չէ ուզեր պաշտօնի բարձրացում մը շնորհել նմա, կամ ո՛ և է պատիւ ընել այս առթիւ, մինչ Թագուհին, ի պատիւ իր աղջկան, գանազան պատուանշաններ և անգլ. բանակին մէջ գինուորական բարձրագոյն աստիճան մը տուաւ իւր նոր փեսին։ Պուլկարիոյ Իշխանին եղբօր հետ ամուսնութիւն մը Անգլիոյ Թագուհւոյն աղջկան համար կարի ճաշող ամուսնութիւն մը կը համարուի, զոր օրինակ եթէ առաջնակարգ ազնուականի մը աղջիկը փոքրիկ վարձատր հողագործի մը տղուն հետ կարգուէր։ Հէնրի Իշխանն իր ստորին անձնական դիրքէն Անգլիոյ Աբքայական Գերդաստանին անդամակցութեան բարձրանալով ինք եւս քիչ դժուարութիւն չպիտի քաշէ, թէպետ շատեր մեծ բախտաւորութիւն մը պիտի համարեն ցայս վիճակ իրեն համար։ Իւր գերմանացի մեծատղոք դէշ աչօք պիտի նային իրեն, ինչպէս արդէն զգացուած են, Անգլիոյ Արքունեաց մէջ իսկ չատ մեծամիաներ արհամարհանօք պիտի վարուին իրեն հետ։ վիքտորիա Թագուհին չուզեր որ իւր զաւակ ամուսնութենէն չատ հեռանայ իւր քովէն, և հետեւապէս Հէնրի Իշխանը պիտի պարտաւորի ժամանակին մեծագոյն մասն անցուներ Անգլիոյ մէջ, ուր, կ'ըսէ անգլերեն մը, անգլիական Աբքունեաց վանական կեանքն և խիստ կարգապահութիւնը տնուր հակապատկեր մը պիտի կազմեն այն զուարթ և ազատ կենաց դէմ, զոր Իշխանը կը վարէր Պերլինի մէջ։

Բոլոր այս գործի մէջ ձչմարտութիւն մը եթէ կայ, սա է թէ, գժտարին եղած էր յարմար ամուսին մը գտնել Թագուհւոյն հինգերորդ աղջկան։ Անգլիոյ Իշխանուհի մը ամեն տեսակ մարդու հետ չի կրնար ամուսնանալ։ Նախ, բողոքական պէտք է լինի ամուսինն, և յետոյ, քիչ թէ չատ, վճռական գերդաստանի մը պատկանի։ Պէատրիս Իշխանուհին, որ այժմ 27 կամ 28 տարեկան է, Ալստրիոյ գահաժառանգ Իշխանին սիրահարեցաւ մինչ 20 տարեկան էր։ բայց Իշխանը Կաթոլիկ էր, և վիքտորիա Թագուհին ուրիշ բան չէր կրնար ընել, բայց եթէ խնդրել Ցրանձ Յոզեֆ կայսրէն որ վուլիացնէ իւր անդրանիկ զաւկի ակնկալուն ի նմանէ։ Թագուհւոյն մէկ աղջիկը Գերմանիոյ ազգակից կայսրեհին է, քանի որ գահաժառանգ Իշխանին ամուսինն է։ Այս լաւ, բայց մէկ ուրիշ աղջիկը պարզապէս անգլիացի ազնուականի մը —թէև Անգլիոյ ամենամեծ ազնուականաց միայն—Արկայլի Դքսին, անդրանիկ որդւոյն ամուսինն է։ Երրորդ աղջիկը գրեթէ խեղճ մնաւ, զի Հէսի բազդատապես աղքատ Դքսին կինն էր։ Այս երրորդ աղջկան պատմութիւնն, ինչպես կ'երեւի իւր հրատարակեալ նամակներէ, պատպղտ է, և կը ցուցնէ թէ ամեն ինչ վարդագոյն չէ արքունի ծիրանիներուն ներքեւ։ Անգլիոյ Թորհրդարանը տարին 6,000 ոսկի թոշակ կապած էր գժբախտ Ալիս Իշխանուհւոյն՝ Հէսի Մեծ Դքսին հետ ամուսնութեան առթիւ։ Բայց այս գումար հաղիւ կը բաւէր Դքսական Տան սրտաբուխ փայլը պահելու, և ներքին ծախուց համար չատ անդամ կընեղուէրիչխանուհին։ Կը գրէ թէ ծախրին մտահոգութեամբ կը պարբերէր երբ խնդիր լինէր հաչիւերոյթ մը տալ բաղաքին հիւրերու, դի ասոր համար բաւական մեծ և վայելուչ սրահ մը չունէր Դքսական պալատին մէջ։ Ալիս Իշխանուհին կը գրէ նաև թէ չատ անգամ կը պարտաւորէր իւր մեծաքանակ նուէրները ծախել բազմաթիւ գաւակաց հարազատներէն, վասն դի անոնց ինչ ի նորոյ չինելու նեղութիւն կը կրէր։ Ինչպես եսքէն յայտնուեցաւ Տիկին Քալօին առս տիկնոջ հետ իւր գաթեախղալից յարաբերութիւններէն, Հէսի Մեծ Դուքսը չատ և չատոյսեր մարդուն մկնի էր, որ կ'երեւի թէ իւր հաւատարիմ և բարեխրատ կնոջ տարեկան թոշակին մեկ մեծ մասը կ'ուտէր։ Այնս Իշխանուհին մեռաւ՝ իւր զաւակաց մկնկին, որ տարաբախտի հիւանդութենէ մը բռնուած էր, վտանգաւոր պահ մը տանելով, և զոհ գնաց իւր մայրական սիրոյ։

Իսկ Պէատրիս Իշխանուհւոյն վրայ կը տեսնենք թէ կը տատգալի այն ճչմարտութիւն թէ բարձրագոյն գաւառ աղջկունք չատ գիւրաւ չեն կրնար կարգուիլ։ եթէ հասարակ ընկերութեան մը մէջ դժուարութիւն կը քաշուի պատշաճ ամուսիններ դտնելու աղնուական և բարեկիրթ օրիորդներ, զի սոցա ծնողք խստապահանջ են, և զի շատ երիտասարդք չեն յօժարիր պահանջատ ալջիներու այր լինել, բարձրագոյն ընկերութեանց և արքունեաց մէջ առաւել եւս այնպէս է։ Ամուսնութիւնն հոն չատ անգամ ձեւական, պաշտօնական, սպայնագրական բան մ'է, և ո՛չ թէ սրտի գործ մը։ Այս պատճառաւ, հակառակ ամեն դիւրութեանց, Եւրոպիոյ Թագաւորական և կայսերական ամրաց մէջ ընդհանրապէս չկան այնչափ ամուսնական գոհունակութիւն ու բարեկեցութիւն, որչափ ընկերային խառնարհագոյն դասերու պատկանող ընտանեաց մէջ։

ԱԻՍՏՐԻԱ. Ինչպէս մերթ ընդ մերթ համառօտիւ յիչատակուած էր, գահաժառանգ Կայսրորդւոյն Հոհանաս. Սալվատորեան ներքեւ երկրին ամենէն երեւելի ժառանգաւորներն և արուեստագէտները կ'աշխատակցին խմբագրութեան Աւստրօ-Հունգարիոյ վերաբերեալ հանայնագիտակ հսկայական երկի մը, որ «Աւստրիա-Հունգարիա, նկարագրեալ և պատկերազարդեալ» տիտղոսը պիտի կրէ։ 15 գիրք պիտի կազմէ, իւրաքանչիւրն երկու հատորէ բաղկացեալ, և հատորը դեկտեմբեր պիտի սկսին հրատարակել, և ամեն տան և հինգ օրն անգամ մը հատոր մը լոյս պիտի տեսնէ։ Առաջին հատորն, որ տպագրութեան պատրաստ է այժմ, կը խօսի կայսրութեան ցեղաբանութեան, երկրաբանութեան, կենդանաբանութեան, բուսաբանութեան և կլիմային վրայ։ Գահաժառանգ Իշխանը մեծ հոգածութեամբ կը հսկէ գործին տպագրութեան, որ եթէ համապատասխանէ նկարագրութեան ակնկալեաց, պիտի լինի և մեծ գրական և գեղարուեստական նշանաւոր յիչատակ մը Ցրանձ Եոզեֆ կայսեր իշխանութեան,

«Որոշուած է ուրեմն Ցահիրէի մէջ հիմնել արաբական կրթարան մը, ուր պիտի տրուի աչխարհական ընտիր կրթութիւն մը, հանգերձ կրօնային և բարոյական խնամեալ դաստիարակութեամբ։ Վարժարանը բաց պիտի լինի թէ՛ Քրիստոնեից և թէ՛ Մահմետականց առ ի՛ր։ բայց կը գուշակուի որ ամենէն աւելի Թպտի տղայք հոն պիտի դիմեն, և որովհետեւ Թպտի-ներուն եկեղեցականները կ'ընտրուին աչխարհական երիտասարդաց մէջէն առանց յատուկ պատրաստութեան, ակներեւ է թէ այս կրթարան, եթէ յաջողութիւն գտնէ, ի վերջոյ մեծագոյն պիտի նպաստէ Թպտի կղերին բարեգործման։ կրօնափոխութեան ո՛ և է անարժան փորձ չպիտի լինի։

«Կ'առաջարկուի յաւերժական Կօրտոնի անունը կցել հիմնելի Կրթա-

—= 105 =—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻՒ ՎԷՊ

ԿՐԱՆԹ ՆԱԻԱՊԵՏԻՆ ՈՐԴԻՔՆ

ԳԼՈՒԽ ԺԸ.

ԱԻՏՐԱԼԻԱԿԱՆ ԱԼՊԵՐ

Ձանձան երկնցաւ հաղարաւոր պատկերներով, զոր անժամայ խոչէր, խուռներ, հաւաքարի բարձր հաւորներ, խոր հեղեղատներ եւ կասկածելի լճակներ կը հարկադրէին ընել։ Այս պատճառաւ, մինչեւ իրիկուան մօտ հազիւ կէս ասթիան ճանբայ ըրած էին։ Իշաւան գրին Ալպերուն սաորոտը, Թպտնկրա գետակին ակռը, փոքրը դաշտ մը քով, ծածկեալ բառոտնաչափ թուփերով, որոց կարմրորակ տերեւներն ակնահաճոյ տեսիլ մ'ունէին։

— Մեծ դժուարութիւն պիտի կրենք անցնելու, բաւ կ'ըսնարան լերանց գօտիին նայելով, որոյ կիսամաւտերն արդէն անհետացեր կը լինէր գիշերուան մուժին մէջ։ Ալպե՛ք, աւասիկ անուն մը, որ մեռածել կուտայ։

— Ա՛նչափ չէ, սիրելի՛ր իմ Կ'ընարան, պատասխանեց Բանանէլ։ Մի՛ կարծէք թէ բովանդակ Ջուիցերիա մ'ունիք անցնելիք։ Աւստրայիոյ մէջ կան Կրամբեանք, Պիւրինեանք, Ալպեանք և Կարպատ լերինք, ինչպէս յԵւրոպա, բայց մանր օրինակաւ։ Կ'ապացուցանէ այս պարզապէս թէ աչխարհագրագ երեւակայութիւնն անհուն չէ, կամ թէ յատուկ անուանց լեզուն յոյժ աղքատ է։

— Ուրեմն այս աւստրալիական Ալպերը . . . հարցուց տիկին Ելչնո։

— Գրպանի լերներ են, պատասխանեց Բանանէլ։ Առանց նչմարելու կրնանք անցնել։

— Ձեզ համար խօսեցէք, ըսաւ հազաբաւնը։ Մտապաղ մարդ մը միայն կրնայ լերնագօտի մ'անցնիլ առանց նչմարելու։

— Մտապաղ, գոչեց Բանանէլ։ Բայց ես մտապաղ չեմ։ Թո՛ղ վկայեն այս տիկնայք։ Միթէ ոեքս ցանկաքին վրայ դնելէս ի վեր չքնեցի՞ խոստումս, մտադրութիւնն մ'ըրի՞ երբէք, սխալ մը գործեցի՞։

— Բնաւ, պարո՛ն Բանանէլ, ըսաւ Մարի Կրանթ։ Մարդոց ամենէն կատարեալն էք այժմ։

— Ցոյժ կատարեալ, աւելցուց Ծիծաղելով տիկին Ելչնա։ Ձեր մտադրութիւնք չատ կը պատշաճէին ձեզ։

— Ձնարհա՛ չէ՞, տի՛կին, պատասխանեց Բանանէլ։ Եթէ այժմ պակասութիւն մը չունիմ, ես ալ ամեն մարդոց պէս մարդ մը պիտի լինիմ։ Կը յուսամ ուրեմն որ քիչ ժամանակէն լաւ սխալ մը պիտի գործեմ, որ չատ պիտի ծիծաղեցնէ զձեզ։ Երբոր չեմ սխալիր, կը թուի ինձ թէ կը մեղանչեմ կոչնանս դէմ։

Հետեւեալ առաւօտ, յունվար 9, հակառակ վտանգ աչխարհագրին տուած հաւաստեաց, բաւական մեծ դժուարութեամբ կրցաւ Ջոլատը մանել Ալպեանց մէջ։ Չարի եղաւ երթալ ըստ դիպաց, նեղ ու խոր կիրճերու մէջ մնալով, որոց ծայրը կրնար անել լինիլ։

Էյրթըն մեծ չփոթութեան մէջ պիտի ընկնէր անշուշտ, եթէ ժամ մ'երթալէ յետոյ, պանդոկ մը, թշուառ դինեաուն մը, չներկայանար յանկարծ լերան չառաւիղներէն միայն վրայ։

— Բաբէ՛, գոչեց Բանանէլ, այս պանդոկին պետը չկրնար մեծ չահ մ'ընել այսպիսի տեղ մը։ Ի՞նչ ծառայութիւն կրնայ ընել։

— Մեր ճանբուն վրայ տեղեկութիւններ կրնայ տալ, որոց չատ պէտք ունինք, պատասխանեց Կլէնարվան։ Ներս մտնենք։

Կլէնարվան և Էյրթըն պանդոկը մտան։ Պե՛ղ-ըն (պանդոկին անունն էր) պետը կոպիտ և դաժանադէմ մարդ մ'էր, որ իւր պանդոկին ոգևլից ըմպելիները խմելու մանին կրնար ինքզինք գլխաւոր յաճախորդ համարիլ։ Սովորաբար ուղեւոր գուարթ բոյներ կամ անդէոդներ միայն կը տեսնէր։

Գժկամակ դէմքով մը պատասխանեց իրեն ուղղեալ հարցմանց։ Բայց իւր պատասխանք բաւական եղան Էյրթընի իւր բըռնելիք ուղին ճչդելու։ Կլէնարվան քանի մը թղթադրառով վարձատրեց պանդոկապետին կրած աչխատութիւնն, և պանդոկին դուռն ելնելու վրայ էր, պատին վրայ կախած ծանուցում մը գրաւեց զիւր ուչադրութիւն։

Երկրին ոստիկանութեան մէկ ազդն էր, որ տարագրեալ չարագործաց ԵՒրթէն փախչիլը ծանուցանելով՝ անոնց Պէն-Ջոյս անունն պետք բռնելու կամ իչխանութեան յանձնելուին հարիւր լիրա ոսկերկին կը խոստանար։

—Արդարեւ, ըսաւ Կլէնարվան Էյրթընի, կախելու արժանի է այդ թշուառական։

—Մտանադ բռնելու, պատասխանեց Էյրթըն։ Հարի՛ւր լիրա, պատուական գումար մ'է, զոր չարժեր։

—Պանդոկապետն ալ, աւելցուց Կլէնարվան, վստահութիւն չդդեր ինձ հակառակ իւր ազդարին։

—Ինձ ալ, պատասխանեց Էյրթըն։

Կլէնարվան և նաւատեաց տասնապետը սպրդին քով վերադարձան, և իրենց ճանբան ուղղեցին դէպ յոյն կէտ՝ որ կը յանդի Լիբնովի ուղին։ Նեղ անց մը կար անդ ոլորապտոյտ, որ կոզնակի վեր կ'ելնէր լեռնագօտիէն։ Սկսան վեր ելնել։

Տաժանելի վերելք մ'էր։ Քանիցս անգամ ուղեւորուհիք և ընկերք վար իջան։ Հարկ էր օգնութիւնք ընել ծանրաբեռն սպրդին մերթ մղելով, մերթ եւս բռնելով որ չգլորեր զառիթափներէ վար։ Երկու ները լուծել, որպէս զի կարելի լինէր կառքն անկիւններէ դարձնել։ կառքին ետին մեքենաներ դնել, որպէս զի ետ չերթար։ Քանիցս անգամ Էյրթըն յօգնութիւն կոչեց ձիերն, որք արդէն հազիւ կրնային իրենք զիրենք վեր հանել։

Այս երկար յոգնութիւնն թէ ուրիշ պատճառաւ, ձիերէն մին մեռաւ այն օրը։ Ցանկարծ տասպետեցաւ ընկաւ, առանց որ եւ է նախազգեցոյց նշանի։ Միւլրատի ձին էր, և երբոր Միւլրատ կանգնեցնել ուզեց, տեսաւ որ մեռեր էր։

Էյրթըն գնաց զննեց դիտասպառ կենդանին, և չկրնալ թուեցաւ այդ յանկարծական մահուան պատճառն։

—Կ'երեւի թէ կենդանւոյն երակներէն մին խզած է, ըսաւ Կլէնարվան։

—Անտարակոյս, պատասխանեց Էյրթըն։

—Իմ ձիս առ, Միւլրա՛տի, աւելցուց Կլէնարվան, ես կ'երթամ տիկին Ելչնայի քով կը նստիմ սայլին մէջ։

Միւլրատի հետզհետէ եցաւ, և ջոկատը, կենդանւոյն դիակն ազատութեան թողլով, չարունակեց զիւր տաժանաւոր վերելքն։

Աւստրալիական Ալպերանց գօտին քիչ թանձր է, և տեղտեղ ուժգին ցրտնամբ կը չնչուի։ Ուստի, եթէ Էյրթընի ընտրած անցն արեւելեան գետիվայրին չանգէր, բաւական ատենէ վեր ելած կ'լինէին անցած արեւելեան գետնամուխ ժամու մէջ կրնային անցած լինել ղայդ բարձր պատուար։ Ցայնժամ, ո՛չ անչպոթելի արգելք, ո՛չ ալ դժուարութիւն ուղի կը մնար մինչեւ ի ծով։

Ցունվար 10 ին, ի ուղեւորք լերան ամենաբարձր կէտն հասան, գրեթէ երկու հազար ոտնաչափ։ Բայց սարահարթի մը վրայ կը գտնուէին, ուսկից աչք տեսութիւնն յոյժ հեռի կը ծաւալէր։ Հիւսիսի կողմն Օմէդ լճին հանգարտ չուրերը կը ցոլանային, ջրային թռչնովք կիսանչանակալ, և անկէ անդին Մերբէյի լայնածաւալ դաշտերն։ Չարաւակողմը կը պարզէին Կիբալէնոյի կանաչախայլ եզերքները, ոսկեխառն հողերն և բարձրաբերձ անտառները նախնական երկրի մը կերպարանքով։ Անդ բըռնութիւնը տակաւին տէր էր իւր արարքութեանց, իւր առաւել, իւր մեծամեծ կոյս ծառոց, և գետարբոյծք, ցոյնպայր հաղաւագիւտ, չէին համբձակեր մարտնչիլ անոր դէմ։ Կը թուէր թէ Ալպեանց գօտին երկիրն երկու տարբեր մասերու կը բաժնէր, որոց մին պահած էր զիւր վարիենութիւն։ Արեւը մայրը կը մտնէր յայնժամ, և քանի մը ճառագայթք, կարմիր ամպերը թափանցելով, Մբերբէի գաշտերուն երանգները կը կենդանացնէին։ Իսկ Կիբալէնոյ, ընդհակառակն, լերանց պաշտպանին ետին պատրաստուելով, աներեւոյթ կը լինէր տարտամ մէգի մը մէջ։ Կարծես թէ ստուերը կանխահաս գիշերի մը մէջ կ'ընկղմէր զայդ բովանդակ անդրլճեան երկիր։ Այս հանգամանքն անդրադարձաւ Բանանէլ։ Այս հանգամանքներն յոյժ ղգալի եղաւ այդ երկու տարանջատ երկիրներուս մէջ տեղը կեցող հանդիսատեաց, եւ տեսակ մը արտայայտութիւն տիրեց անոց վրայ, երբոր տեսան այդ գրեթէ անծանօթ երկիր, որոյ մէջէն պիտի անցնէին մինչեւ վիքտորիան սահմանագլուխները։

Իջաւանեցան նոյն սարահարթին վրայ, եւ հետեւեալ առաւօտ էջն սկսաւ բաւական արագութեամբ։ Ձանձան աստիճ կարկուտ մը բռնուելով՝ հարկադրեցան ապաստան փնտռել ապառաժներու տակ։ Սաստկան կարկտահատներ չէին, այլ ձեռքի մեծութեամբ սառոյցի հատորներ կը տեղային մրրկալից ամպերէն։ Պարատիկ մը չէր կրնար աւելի ուժով նետել, եւ բանի մը լաւ հարուածք սովրեցուցին Բանանէլի եւ Ռոպէրթի թէ անձնապահ լինիլ ալեաք էր անոնցնէ։

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

ՀԱՅԱՀԱՏՈՒՑ ՎԱՀԱՆԱՅԻՆ

ՀԱՅԱՀԱՏՈՒՑ ՎԱՀԱՆԱՅԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

ՀԱՅԱՀԱՏՈՒՑ ՎԱՀԱՆԱՅԻՆ

ՀԱՅԱՀԱՏՈՒՑ ՎԱՀԱՆԱՅԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

ՎԱՐԿԱՅԻՆ ԲԱՆԿ

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ Է ՊԵՏԱԿԱՆ ԵՎ ՄԱՍՆԱՎՈՐ ԱՆՁԱՆՑ ՀԱՎԱՏԱՐԿՈՎ

ԿԱՊԻՏԱԼ 1,000,000 ՖՐԱՆԿ

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՄԱՍՆԱԿՑԱՏԵՐ

Ա. ՄԱՐՍԻԼԻԱ, Ա. ՄՈՆԹԵ-ՎԵՐԴԵ, ՅՈՒԼԻՈՍ ՍՈՒՄԱՆ, Ա. ՎԱՆՈՒՍԻ

ՆԱԽԱԳԱՀ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ

ՊԱՐՈՆ ՎԻԿՏՈՐ ՎԱՐՆԵՐ

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ՏՆՕՐԵՆ

ՄԱՐՔԻԶ ՄԱՐՔԻԶԱՆԻ

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀ